

FELSŐKRISZTINA

1998. NAGYBÖJT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 156-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 7, 8 és este 6 órakor
Vasárnap reggel 8, 9, 11, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken
délelőtt 9-12, délután 15-16 óráig

Egyházközségünk eseménynaptára karácsonytól nagyböjtig

Az adventi előkészület után, remélhetőleg boldog Karácsonyt ünnepelhetett a plébánia apraja és nagyja. Vízkereszt ünnepén a diákmise után zenei ajándékban részesülhettek azok a hívek, akik áldoztak erre fél órát szabadidejükből. A Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet énekkara szerepelt templomunkban. Bence Gábor karnagy vezényletével Schütz: Karácsonyi történetek című művéből adtak elő részleteket.

Az előadáson a szkola néhány tagja is szerepelt „vendégművészként”.

folytatás a 2. oldalon

Az elsőcsütörtöki hittanos misét István atya mondja

Mutasd meg keresztény arcodat!

A IV. század elején, anélkül, hogy keletkezésének pontos idejét ismernénk, egyszerre készen találjuk a keresztény ókor és középkor lelki életének kiemelkedő fontosságú időszakát, a Szent Negyvennapot, a *Quadragesimát*.

A lelki öröm forrása volt ez a szent idő: egymással versengve gyakorolták keresztény őseink az önmegtagadás erényét ekkor. Naponta hallgatták a hosszú, Szentírást magyarázó beszédeket; a

hitújoncok előkészültek a titkokkal terhes szent éjszakára, miközben vizsgálatokon estek át. A bűnbánók nyilvános bűnbánattal, kemény önsanyargatással vezekeltek botránkoztató, nyilvános bűneikért, hogy nagycsütörtökön a Szeretet ünnepén kiengesztelődjenek Istennel. Nagy, általános, közös lelki gyakorlat volt az egész ókeresztény közösségnek ez a Negyvennap. Mekkora volt az öröm, szinte el sem tudjuk képzelni!

Alapvető kérdésünk: nekünk mit jelent a nagyböjt 40 napja? Miben mutatkozik meg készületünk Húsvét ünnepére?

Önmegtagadásban (étkezés, TV, video, számítógép, mozi)?

A Szentírást gyakori olvasásában?

Bűnbánatban (szentgyónás)?

Imában?

Szeretetünk megmutatásában?

Mutasd meg keresztény arcodat!

Márton atya

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

Egyházközségünk eseménynaptára karácsonytól nagyböjtig

folytatás az 1. oldalról

A kedves ünnepi ajándékért a kórus tagjain kívül az előadás megszervezőinek, Tőkés Tündének és Kertész Annának ezúton is köszönetet mondunk.

*

Január 18-án véradás volt plébániánkon a SOTE II. sz. Gyermekklinika beteg gyermekeinek megsegítésére. Az elmúlt évekhez hasonlóan ezúttal is igen szép számban jelentkeztek felnőtt híveink, hogy segítsenek. (cikkünk alább)

*

Az évközi 2. vasárnapkal vette kezdetét az ideai ökumenikus imanyolcad a kerület katolikus, református és evangélikus templomaiban, imaházaiában. Az év végi lelkipásztori „fejmosás” - úgy látszik - sokakat készítetett önvizsgálatra, melynek eredményeként az ideán plébániánk hívei lényegesen nagyobb számban vettek részt az ökumenikus istentiszteleteken, imádságokon. Templomunkban ideán Ajtony Artúr református lelkész tartott elmélkedést. Külön örömdetes, hogy nemcsak a mi plébániánkon, hanem a környező templomokban,

imaházakban is sok ismerőssel lehetett találkozni. A bensőséges istentiszteleteken kívül az azokat követő agapé kötetlen beszélgetései is lehetőséget adtak az ismerkedésre, a más felekezethez tartozók hitéletének megismerésére.

A megosztott, szétszóródott keresztények egységéért imádkoztunk ezeken az estéken, kérve a Lélek erejét e vállalkozás sikeréért.

*

Az ünnepeket követően folytatódott a hittanórák. A felnőtt hívek számára kéthetente kedd este tart előadásokat Márton atya. Az elmúlt hetekben és még jelenleg is a szektákról hallhatunk igen érdekes előadásokat. Örömteli, hogy a résztvevők létszáma szépen gyarapszik, de még jobb lenne, ha a fiatalabb generáció is több figyelmet szentelne lelki épülésére.

*

Megtartotta ideai első ülését az egyházközség képviselőtestülete. Az értekezleten megvitatták, majd elfogadták az 1997-es év zárszámadását, illetve az 1998-as esztendő költségvetését. A továbbiakban a képviselők számba

vették az év terveit, feladatait. Az ülésről készült részletesebb beszámolót lapunk 8. oldalán olvashatják.

*

Farsang utolsó hétvégéjén rendezték meg fiataljaink az idei farsangi ünnepséget, mely rendhagyó volt két szempontból is. Az ideán farsangi bál volt „buli” helyett, vagyis korhatár nélkül bárki résztvehetett rajta, és a Farkasréti Plébániával közösen szerveztük. Plébániánk részéről a főszervezők Hartmann Erika és Takács Gábor voltak, de az előkészületekben sok fiatal vette ki részét. Az este 7 órától hajnali 3-ig tartó vidám mulatságot a plébános atyák köszöntője nyitotta meg. A nyitótáncban, mely palotás volt, a felsőkrisztinások közül Bakos Gellért, Binder András és Takács Gábor vettek részt. Nagy sikert aratott a farkasréti Simó József által vezetett néptánc triója, amit táncház követett. Jót nevehettünk a farkasréti színjátszók produkcióján. Már hajnalodott, amikor a szorgalmas kezek még mindig a multság „romjainak” eltüntetésén fáradoztak.

Béres György

Véradás volt plébániánkon 1998. január 18-án, vasárnap a SOTE II. sz. Gyermekklinika beteg gyermekeinek megsegítésére. Körülbelül 80 megjelent közül 69-en valóban adhattak is vért, mely - úgy érzem - nagyszerű, szép és örömteli dolog.

Örömteli dolog, mert akik eljöttek, örömmel és szeretettel tették mindezt.

Örömteli dolog azoknak is, akik kapták. Hálásak is ezért és boldogok, mert tudják, hogy a véradók ezzel nem csupán vérral és étellel segítették őket, hanem kezet nyújtottak nekik; sorsuk és betegségük egy apró darabját is

Vérünket adtuk

vállukra vették. Ezért a betegek a gyógyulás nehéz útján már nem egyedül, hanem társakkal haladhatnak tovább. És társakkal könnyebb haladni.

Számomra azonban nem csak ezért volt örömteli ez az alkalom. Sokat zsörtölődünk arról, hogy plébániánkon nem lehet megmozgatni az embereket, nem alkotunk közösséget, csak a szentmisére járás fejezi ki az idetartozást. Hiszen a szeptemberi máriaremetei zárandoklaton is csak alig 10-en voltak, hittanra annyian járnak ahányan és sorolhatnám...

Ezen a vasárnapon valami más történt. Egy nem „kötelező”, nem „agyonhirdetett” eseményre 80-an jöttek el - nagyon sokan függetlenül a vasárnapi misétől - és 1,5-2 órát a plébánián töltöttek. Templomunkért tettek.

Lehet, hogy rosszul láttuk? Nem csupa mindig rohanó, elkésző és korábban elmenő magánhívó jár a felső-krisztinavárosi templomba?! Lehet, hogy csak a megfelelő ok hiányában nem járunk össze? Talán, ha alkalmat kapnánk rá, ismét élhetne úgy a plébánia, mint régen...?

dr. Hauser Péter

Mi lett vele?

Lehet, hogy 35 éves volt, de az is, hogy 55. Nem tudni, hiszen a szakadt ruhás, piszkos, bozontos hajléktalanok korát és kilétét a „dolgos, becsületes állampolgár” nem tudja megállapítani. Ahogy kezében a műanyagszatyorral, benne az összeguberált sörösüvegek árán vásárolt nyolcad kenyérrel, 15 deka párizsival s egyéb, éjszakára hasznosnak vélt holmival felfelé baktatott a Fodor utcán, legalább 55 évesnek látszott: lassan, lihegve ment, időnként - mintha szívbeteg lenne - meg-megállt, hogy kifújja magát. Ha az ember a szemébe nézett, vagy próbálta a borostás arc mögött valódi vonásait kifürkészni, jóval fiatalabbnak látszott. Sorsát mint egy bölcs remete viselte: nem ártott soha senkinek; ugyanúgy hozzá tartozott az utca képéhez, mint a postás, a kutyasétáltatók hada, a száguldozó motoros szomszéd-gyerek vagy az autójukat mosó sok-sok ismerős. Bevitték többször a Maros utcába is, de mivel nem volt vádolható semmivel, gyorsan távozhatott. Úgyhogy már a járőröző rendőrök is régi ismerősként köszöntöttek.

A nagy ünnepeknek ő is örült. Ilyenkor nemcsak több pezsgős meg boros üveg volt a kukában, no meg több félig elhasznált cipő, de megsokszorozódtak a kidobott hűtőszekrény-, meg tévé-kartondobozok is: jelül annak, hogy a karácsony jelentős esemény a

**Jézus szíve ábrázolás
a templom homlokzatán**

fogyasztói társadalomban is. Ezekből nagy lapokat hajtogatott, mely több rétegben lefektetve - mint egyfajta polifóm - megvédte a föld hidegétől. Vitte is Denevér utcai kuckójába: az egyik bodzabokorhoz a természetvédelmi területen, hogy az a tollát hullató paplannal, a pléh-edényekkel s a többi kincset érő tárgyjal egyetemben még inkább

lakhatóvá tegye választott tanyáját.

Az egyik délután, beszerző útvjáról "hazatérve" azonban semmit sem talált: kuckója "berendezéseit" benzinnel lelocsolta és felgyújtotta valaki, úgyhogy mindene odaveszett. Néhány éjszakára még meghúzta magát az egyik társasház erkélye alatt; ágyat készített magának újonnan beszerzett polifómján, fejére húzott két rongyos télikabátot s mély álomba szenderült. Még horkolt is! Sokan csodálkoztak: hogyan lehet így, ilyen körülmények között ilyen nyugodtan, békésen aludni!

Aztán egyszer csak nyoma veszett, hónapok óta nem látja senki. Menhelyre került? Kórházban van? Vagy csak valahova a Józsefvárosba ment, az „övéi” közé, hogy ne legyen egyedül? Vagy talán meghalt?

Mindegy! Fontos az, hogy innen már elpucolt! Végre megnyugodhatunk, jelenléte már nem zavarja köreinket. Megint tiszta a környék, semmi akadálya, hogy az egykori „Tiszta udvar - rendes ház” mintájára kitegyük a „Tiszta utca - rendes kerület” táblát, hiszen autóink tiszták, a kutyákat pórázon sétáltatjuk s a sövényt is rendszeresen nyírjuk.

Vagy talán mégsem? Hiszen a kérdés most már elsősorban nem az, hogy „mi lett vele?”, hanem hogy „mi lett velünk?!”!

-szá-

Az Apor Vilmos Idősek Klubjának éves programtervezete

Március 12. csütörtök de.

Hangverseny főpróba a Zene-akadémián.

26.csütörtök

Klubdélután a plébánián.

Április 23. csütörtök

Kirándulás Máriamakkra.

Május 28. csütörtök

Klubdélután a plébánián.

Június 25. csütörtök

Kirándulás Hollókőre.

Augusztus 13. csütörtök

Zarándoklat.

Szeptember 10. csütörtök

Kirándulás az Apáthy-sziklához (Budai-hegység).

24. csütörtök

Szikkakápolna (Gellérthegy).

Október 15. csütörtök

Klubdélután a plébánián.

November 19. csütörtök

Klubdélután és Szt. Erzsébet napi imaóra a plébánián.

December 17. csütörtök

Adventi klubdélután a plébánián.

Részletes Tájékoztatónk a fenti időpontok előtt két héttel jelennek meg a szórólapon és a hirdetőtáblán.

Programjainkat természetesen az időjáráshoz igyekszünk igazítani. valamint szeretnénk figyelembe venni az időközben beérkezett kéréseket, javaslatokat is. Ezért kérjük, figyeljék a részletes kiírásokat!

Füredi Ivánné

Ministráns élet az ötvenes, hatvanas években

Ha a ministrálás vérré válik, akár hány éves az ember, nincs maradása a hívek között, amikor a papot a szentmise elején egyedül látja kilépni a sekrestyéből. Kimegy az oltárhoz, a pappal szemközt megáll, fejet hajt, majd a tabernákulum mellett elfoglalja a ministráns régen megszokott helyét, és begyakorlott mozdulatokkal teszi a dolgát. Közöttünk is vannak ilyen örökifjú ministránsok. Egyikük, mikor ezt szóba hoztam, azt válaszolta, hogy valamikor az ötvenes évek elején fogadalmat tett az oltár szolgálatára, és ez ma is kötelezi.

Templomunk ministráns-életét egy Löfler János nevű egyetemista szervezte meg az ötvenes évek elején, aki korábban ciszterci diák és cserkész volt. Az általa meghonosított rendszer néhány eleme még ma is fellelhető mostani ministránsaink életében. Löfler három nagyobb csoportra, úgynevezett kollégiumra osztotta a ministránsokat, s mindegyik kollégiumot három-három családra. (A hatvanas évek végéig csak fiúk ministrálhattak.) Az egyes családok létszáma 5-6 fő volt. A kollégiumok élén egy-egy dékán állt, a családok vezetőit pedig priornak hívták. Vagyis ők voltak a raj- és őrsvezetők.

Azokban a nehezebb években is plébániánkon - e szervezeti keretben - kiváló ifjúsági lelkipásztorkodást lehetett végezni. A hitoktatás tilos volt, de a félszáz ministráns mégis rendszeres képzésben részesülhetett. A kollégiumok külön-külön minden hónapban egyszer kirándulni is mentek a közeli Budai-hegységbe, s olykor nagy számháborúzásra vonultak fel a kollégiumok egymás ellenében.

A három dékán felett állt a rektor. A ministránsok részéről ő, a papság részéről pedig Behinszky Béla káplán (1954-től 1958-ig volt templomunkban) vezette a

ministráns csapatot. Hetente egyszer tartottak a kollégiumok próbát. Erről hiányozni nem volt szabad. A próbáról, vagy az elvállalt szentmiséről igazolatlanul távolmaradók nevét - mintegy büntetésként - a sekrestyében kiírták a faliújságra.

A három kollégium Szent Gellértől, Szent Istvántól és Szent Lászlótól kapta nevét. E három kollégiumba az elsőáldozáson már túl lévő, fogadalmas ministránsok tartoztak. Volt egy negyedik kollégium is, amelyben a kicsik, a jelöltek készültek a nagy feladatra. Ők nem ministrálhattak, csak tanultak, figyeltek. Évente egyszer volt ministránsavatás, ami komoly beöltözési és fogadalomtételi részből állt, akár a szerzeteseknél. Ekkor latinos ministráns nevet is választhattak maguknak. A sekrestyebeli faliújságon „biztonsági okokból” e neveket használták.

Nem csak az újoncok vizsgáltak, az avatás előtt. Komoly hierarchikus rend volt a ministránsok között. Minden újabb fokozat eléréséhez 5-6 oldalnyi tananyagot kellett megtanulni. Két-, háromévente lehetett előre lépni. Az alsótagozatosok az első vizsga után az úgynevezett külsők lettek, akik már ministráns ruhában állhattak és térdelhettek az oltár körül, és közülük három-három az ünnepi szertartások alkalmával gyertyatartókkal állt sorfalat a sanctus-tól az áldozásig. Őket fáceszeknek nevezték. Újabb vizsga után már igazi ministránsokká váltak, vihették a misekönyvet, csengethettek, áldozásnál segédkezhetek. A felsőtagozatosok újabb vizsga letétele után akolitusok lettek. Közülük kerültek ki a priorok.

Újabb vizsga után turiferré léphettek elő. Övék volt a legirigyeltebb feladat, a tömjénező kezelése, püspöki szentmise estén a pásztorbot és a püspöksüveg tartása.

Ők már gimnazisták voltak. Közülük nevezték ki a dékánokat, vagyis a kollégiumok vezetőit. A legmagasabb fokozat pedig, amelyre egy-két fő emelkedhetett, a ceremonáré volt. Ők középiskolát végzett nagyfiúk voltak.

A vizsgák azért is nehezek voltak, mert vigyázni kellett, hogy ne legyen túl sok ministráns. Az 50-nél nagyobb létszám szemet szúrt volna, s a káplánt hamar elhelyezték volna. Jelvényük is volt, minden rangnak külön, e célra készített, nyakban lógó kis fémlemez. Az első vizsga után két kancsót ábrázoló, a második vizsga után gyertyás, a harmadik után füstölős, a negyedik után könyvet ábrázoló.

A fiúk vállalás alapján készült beosztás szerint végezték a hétköznapi oltárszolgálatot. Vasárnap a 6-os, a 3/4 7-es és 1/2 8-as misét a kirándulós kollégium három családja látta el. A 9 órai diákmisszen főleg a jelöltek voltak. A fél 11-es, a 12-es és az esti misén a másik kollégium szolgált. A harmadik kollégium szabadnapos volt, a család programja szerint ministrálhattak, vagy elutazhattak. Pontversenyben méretett meg az egyes ministránsok buzgósága. A kora reggeli miséért több pont járt, mint a későbbiekért. Még a nyaraláskor is szerezhettek pontokat. Kis igazolványuk volt, amelybe a nyaralás színhelyén is bejegyeztethették az ottani pappal, ha ministráltak.

Rend és fegyelem honolt a sekrestye táján és az oltár körül. A ministráns élet mégis vonzó, örömteli volt s életre szóló élményt jelentett. Két évvel ezelőtt hunyt el Löfler János, aki a templom ministránsgárdáját megszervezte. Gyászmiséjén egy tucat javakorabeli férfi, valamennyien fekete öltönyben szolgáltak az oltár körül. Egykori ministránsai. Nevét jó lenne, ha a mostaniak is ismernék.

Szerdahelyi Csongor

Ministráns élet napjainkban

Plébániánkon a 50-es években indult meg a ministráns élet. A 70-es 80-as évek egyértelmű sikerkorszakát a 90-es évek elején mély válság követte. Ennek legfőbb oka a gyerekek létszámának mindenhol tapasztalható sajnálatos csökkenése volt, de emellett a plébánia és a ministráns csoportok vezetésében lezajlott gyakori változások sem tettek jót a közösségeknek. Mintegy háromévtől szinte teljes „üresjárat” alakult ki. A cserkészcsapat egyébként öröndetes megalakulása újabb lehetőséget jelentett a gyermekeiket katolikus közösségben nevelni kívánó szülők számára, így ez is létszámcsökkenést eredményezett. A kimaradt vagy idejekorán lemorzsolódott gyerekek helyére új csoportokat kell szerveznünk. Ezt a munkát nehezíti, hogy legnagyobb igyekezetünk ellenére - a gyerekszám már említett szomorú csökkenése miatt - csak kétevente lehet újabb társaságot útjára indítani. A tapasztalatok szerint a ministráns feladatok ellátásában elsősorban az általános iskolás korosztályra kell építenünk, az idősebbek inkább a szervezésben, vezetésben vállalnak szerepet. Mindent egybevetve a jelenleg „hadra fogható” létszám 40-45 fő körül mozog, ami egész egyszerűen kevés a heti 30 miséhez

szükséges 120-140-hez képest. (Egy-egy szentmiséhez ugyanis legalább 3-4, de vasárnap 5-6 ministránusra van szükség.)

E problémák mellett nem szabad megfeledkezni a már tapasztalható pozitív változásokról sem. Lassan, de biztosan gyarapodunk, a kevésbé látogatott misék ellátását forgószínpadhoz hasonló módszerrel próbáljuk megoldani, és a kisebbek - anélkül, hogy igazán pozitív példát láthattak volna maguk előtt - megfelelő komolysággal látják el feladatukat.

A ministráns csoportok elnevezése a plébániai hagyományok szerint a *kollégium*, vezetőik pedig a *dékánok*. A legifjabb kollégiumba mindig az előző év elsőáldozói jelentkehetnek, akik egy év alatt elsajátítják a ministrálásához szükséges ismereteket. A korosztályok szerint kialakított csoportok szerepe kettős. Az elsődleges feladat természetesen az oltárszolgálat ellátása, de emellett nem elhanyagolható szempont olyan közösségek létrehozása, melyekben a gyerekek jól érzik magukat. Ennek érdekében hetente tartunk foglalkozásokat, hétvégéken és nyáron kirándulásokat, táborokat szervezünk.

Hartmann Kristóf

Jelenleg működő kollégiumaink, melyekbe szeretettel várunk mindenkit:

Szt. Gellért Kollégium

(most készülnek az avatásra)

Dékánok: Rajncsák Dávid,
Ritvay Zoltán

Korosztály: 3.-4. osztály

Létszám: 7 fő

Foglalkozás: Szerda 19-20 h
Sekrestye

Szt. Tamás Kollégium

Dékánok: Takács Gábor,
Hartmann Kristóf

Korosztály: 5.-6. osztály

Létszám: 15 fő

Foglalkozás: Kedd 19-20 h
Sekrestye

Assisi Szt. Ferenc Kollégium

Dékánok: Szabó István
Kováts Botond

Korosztály: 7. osztály

Létszám: 16 fő

Foglalkozás: Szerda 19-20 h

Plébánia - Ministránsszoba

Szent Antal Kollégium

Dékánok: Babicsné Gy. Zsuzsanna
Hauser Balázs

Korosztály: 8. osztály, I. gimnázium

Létszám: 11 fő

Foglalkozás: Hétfő 19-20 h

Sekrestye

Szent Erzsébet Kollégium

Dékán: Babics Balázs

Korosztály: középiskola - egyetem

Létszám: 20 fő

Foglalkozás: Kedd 19 h Plébánia -
Ministránsszoba

Egyházközségünk első pingpongversenye

A február 14-én megrendezett első plébániai pingpong bajnokságnak 18 résztvevője volt. A mezőny 12 év körüliekre és a 18 éven felüliekre oszlott, így két versenyt rendeztünk a két korosztály számára. A 18 évesek versenyében 2 lány is indult. A 1/2 9-kor kezdődött verseny 1/2 12-ig tartott, mert csak egy asztalon tudtunk játszani.

A kiesettek számára vígaszágot is

indítottunk, ahonnan az abszolút győztes bekerülhetett a döntőbe. Akik végképp kiestek, azok is maradtak, figyelemmel kísérve a játékot megvárták az eredményhirdetést. A 1-3. helyezettek díjait Márton atya adta át, aki maga is részt vett a versenyben. Remek játékának köszönhetően őt csak a későbbi győztes tudta kivenni.

A következő pingpong bajnokságon, amit tavasszal szeretnénk megrendezni, reméljük, többen indulnak. A mostani verseny szervezési hibáiból okulva sokkal gördülékenyebbé szeretnénk tenni a következő bajnokság lebonyolítását.

Rajncsák Dávid.

ARCKÉPCSARNOK

Káplánunk önmagáról

Sándorfi István 1993 óta káplán templomunkban. Az azóta eltelt négy és fél év munkája mellett eddigi életútjáról, személyes élményeiről és céljairól kérdeztük a mindig mosolygó, lelkes atyát.

- Hogyan kezdődött lelkipásztori hivatása?

- A budapesti Piarista Gimnáziumba jártam, majd egyévi katonáskodás után a Kertészeti Egyetemen folytattam a tanulmányaimat. Másodéves koromban egy egyetemistákból álló kisközösségbe kerültem, ahol először megerősödtem a kereszténységben, majd pedig meghallottam az Úr hívó szavát. Miután meggyőződtem arról, hogy valóban az Úr hív, jelentkeztem a szemináriumba. A teológiai tanulmányokat egy évig Esztergomban folytattam, majd fél éves újbóli katonaság után a Központi Szemináriumba kerültem. 1991-ben szenteltek fel két társammal együtt a Városmajori

templomban. Első állomásom az angyalföldi Babér utcai plébánia volt, ahol két évet töltöttem egészen ide kerülésemig.

- Mik a tapasztalatai az eddig eltelt időről?

- Pezsgő életű plébániánkon mindig történik valami, és úgy veszem észre, hogy a különböző csoportok és közösségek kezdenek mélyebb lelki tartalommal megtelni. Fontos lenne, hogy ez folytatódjon, és a Szentlélek évében a Szentlélek segítségével mélyüljön el Istennel való kapcsolatunk. Ehhez azonban nyitottságra van szükség, hagynunk kell, hogy a Lélek szabadon munkálkodjon bennünk, ne csak mi egyedül akarjuk életünket irányítani. Hagyjuk, hogy a Szentlélek elárasszon minket ajándékaival, ne fojtsuk el a Lelket magunkban!

- Hogy érzi magát plébániánkon, mely területeken érez hiányosságokat, mire fektet nagy hangsúlyt?

- Köszönöm, jól érzem magam.

Elsőrendűen fontosnak tartom a rendszeres és kitartó imádságot, mint keresztény életünk alapját, ami nélkül homokra épített ház minden program és esemény, amely plébániánkon történik. Ezen a területen még van mit javítanunk. Plébániánkon már régen nem volt papi hivatás, ami jelzi a problémákat. Csak a rendszeres imádságra - mint sziklára - tudjuk életünket felépíteni. Ezt nem szabad csak a saját, megszokott köreinken belül gyakorolni, figyelni kell a többi keresztény testvérünkre is. Nagy lehetőségeket látok az ökumenizmusban, a keresztények egységére való törekvés egyházközösségünket is nagyban gazdagíthatja. Közösségben, imaközösségben képes csak hitünk igazán formálódni.

- Kívánjuk további lelkipásztori munkájához Isten áldását, sok erőt és kitartást!

M.F.

Papi hivatások plébániánk területéről

Templomunkban kezdettől fogva mindig eleven ministránsélet folyt. Bizonyára ennek is szerepe van abban, - amit talán sokan nem tudnak - hogy egyházközösségünk már tíz papot adott az egyháznak.

A sort **Kelényi Tibor** nyitotta meg. Eredetileg jezsuitának készült, végül esztergomi egyházmegyésként szentelték pappá 1960-ban. A rendszerváltás után sikerült visszatérnie a rendbe, ma a jezsuiták Mária utcai templomának plébánosa.

1976-ban került sor **Nyíri Róbert** szentelésére. Az egyházmegyei határok 1993-ban történt rendezéséig a Szigetközben szolgált, ekkor - mivel ez a rész a győri egyházmegyéhez került - visszatért esztergomi területre. Jelenleg Epöl plébánosa.

1978-ban két újmisést is köszönthetünk. **Gerendai Sándor** a székesfehérvári egyházmegyéet választotta, jelenleg Magyaralmás plébánosa. **Pákozdi István** neve sokaknak ismerősen cseng. Római tanulmányok után éveken át az esztergomi szeminárium prefektusa és tanára volt, ma ő a budapesti egyetemi lelkész és a televízió katolikus műsorainak munkatársa.

Az 1980-as években három innen való papot szenteltek. Ketten a bencés rendbe léptek be: **Binzberger Ákos** és **Hardy Titusz** Pannonhalmán tanítanak.

Szabó József, aki kántorként működött nálunk, hét éven át kalocsai egyházmegyésként káplán volt. 1991-ben lépett a jezsuita rendbe, ma a rend miskolci gimnáziumának igazgatóhelyettese.

Thorday Attilát 1992-ben szentelték szeged-csanádi egyházmegyésként. Ő is Rómában folytatott tanulmányokat, hazatérve pedig a szegedi szeminárium tanára lett.

A legutóbbi újmise 1995-ben volt, **Török Csaba** mutatta be, aki a Batthyány téri Szent Anna-templom káplánja. Nyári szabadsága idején szokott itthon kisegíteni.

A soron következő szentelés jövőre esedékes: **Demény Zsolt** már végzett tanárként, idén szentelik diakónussá a ferenceseknél, Pasaréten.

Imádkozzunk mindnyájukért, hogy hűségesek tudjanak maradni hivatásukhoz, és a mai ministránsokért is, hogy közülük is legyen, aki meghallja az Úr hívását!

Lukách Krisztina

IRODALOM

Paul Verlaine (1844-1896) a francia szimbolista költészet vezéralakja volt. Ellentmondásos személyiségéből az utókor leginkább csak botrányos életvitelét akarja észrevenni. Pedig *Verlaine* élete a nyilvánvaló példa arra a bűnbánó, de bűneitől szabadulni képtelen emberre, aki újra és újra visszazuhan fertelmes vétkeibe. Példája örök tanúság a keresztény ember számára: nem elég felismerni és megbánni bűneinket, hanem imádkozva állandóan harcolni kell ellenük.

E verse a „porból vétett és porrá váló” ember mélységes megalázkodása a Teremtője előtt, és könyörgése az isteni irgalomért.

Uram, szerelmed megsebesített

Uram, szerelmed megsebesített
s még mindig remeg élő sebem ajka,
Uram, szerelmed megsebesített.

Vedd lábamat: e léha utazók
irgalmad hívására futni készek,
vedd lábamat, e léha utazót.

Uram, megrázott szent irtózatod,
s még bennem jár a villám mennydörögve,
Uram, megrázott szent irtózatod.

Vedd hangom is: a csúf hazug zsvajj
a bűnbánat önvádjait dadogja,
vedd hangom is, e csúf hazug zsvajjt.

Uram, tudom, hogy minden más silány,
és dicsőséged belém költözött már,
Uram, tudom, hogy minden más silány.

Vedd szememet, tévelygés csillagát,
hogy az ima könnyében megvakuljon,
vedd szememet, tévelygés csillagát.

Márts meg borodnak hullámaiban
s gyűrj össze asztalod szent kenyérével,
márts meg borodnak hullámaiban.

Óh, Kegyelem és Áldozás istene,
hálátlanságom kútja iszonyú mély,
óh Kegyelem és Áldozás istene,

Vedd véretem, mely ki nem ontatott,
s húsom, mely méltatlan a szenvedésre,
vedd véretem, mely ki nem ontatott.

Rémületnek s Szentségnek istene,
óh jaj, bűnöm e fekete örvényt,
Rémületnek s Szentségnek istene,

Vedd homlokom, mely csak pirulni tud,
hogy szent lábaid zámolya lehessen,
vedd homlokom, mely csak pirulni tud.

Te, Béke-Isten, Boldogság s Öröm,
tudatlanságom és rettegésem,
Te, Béke-Isten, Boldogság s Öröm,

Vedd kezemet, mely sose dolgozott
s most kéri égő paraszad s a tömjént,
vedd kezemet, mely sose dolgozott.

Te mindezt tudod, óh, s azt is tudod,
hogy nincs nálam szegényebb a világon,
Te tudod mindezt, mindezt jól tudod,

Vedd szívemet, mely gőgben dobogott
s most a Golgota tövisére vágjik,
vedd szívemet, mely gőgben dobogott.

de amim van, azt most neked ajánlom.

(Fordította Szabó Lőrinc)

Segítség az egyéni adóbevallás elkészítéséhez

Idén is szeretnénk segíteni azoknak, akik a személyi jövedelemadójuk bevallását egyedül nem tudják elkészíteni vagy tanácsot szeretnének kérni.

Az ingyenes adótanácsadás a plébánián lesz, február 16-tól március 20-ig minden hét szerdáján délután 5 órától.

A tanácsadásra előzetes jelentkezést kérünk a sekrestyében vagy a plébánián.

Szívesen segítünk mindenkinek.

Kérjük, bátran vegyék igénybe ezt a szolgáltatást, amelyet az egyházközségi képviselőtestület ajánl fel önöknek.

Várjuk jelentkezésüket.

Anyakönyv

Az év első két hónapjában plébániánkon 27 temetés és az alábbi öt keszetaló volt:

Rohály Hanna Mária (1997.)
Prószéky Kristóf Gergely (1997.)
Borosnyay Virág Mária (1997.)
Seidl Máté Gábor (1997.)
Horváth Hanna Mira (1996.)

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kaffka Margit Gimnáziuma

Az iskolát alapító kongregáció (az Isteni Megváltó Leányai) 1849-ben alakult Elzász-Lotharingiában. Magyarországra Simor János hercegprímás hívta be a nővéreket 1863-ban. A gimnáziumot 1920-ban alapították, amely 1932-ig a Váci utcában működött, később a Villányi és Ménesi út közötti telken építettek a Szent Margit Intézetnek új épületet. A második világháború után államosították az iskolát, ekkor kapta a Kaffka Margit nevet. Most „Az Isteni Megváltóról nevezett Nővérek Kaffka Margit Gimnáziuma” nevet viseli. 1998 szeptemberétől viszont visszakapja a „Szent Margit Gimnázium” nevet.

Szeptembertől nem csak ez a változás lesz a gimnáziumban: az 1998/99-es tanévtől kezdve 6 osztályos évfolyamokat is indít az iskola. Összesen hat osztály indul: közülük két hatosztályos, az egyik humán, a másik reál jelleggel. A

mostani nyolcadikosoknak sem kell búslakodniuk, hiszen ők is tanulhatnak magyart, történelmet, matematikát, számítástechnikát, németet, franciát és biológiát emelt szinten a négy évfolyamos képzésben. Választhatják még az angolt és a latint is az idegen nyelvek közül. A bekerüléshez magyar nyelvtanból és matematikából felvételi vizsgát kell tenni. A felvételinél nagy előnyt jelet a keresztény nevelés. A német és angol haladó osztályokba kerüléshez is felvételi vizsga szükséges. A sikeres vizsgák érdekében az iskola előkészítő tanfolyamokat indított, a felvett diákok számára pedig nyáron, a tanév végén intenzív nyelvtanfolyamot szerveznek.

Az órarendben heti 2 óra hittan szerepel. A református és evangélikus diákoknak külön hitoktatójuk van. A tanulóknak el

kell fogadni az iskola keresztény szellemiségét, részt kell venniük a lelki gyakorlatokon és az iskola kápolnájában bemutatott közös szentmiséken.

A gimnáziumban négy tornaterem és egy uszoda található, az utóbbit általában a kerületi óvodások és általános iskolások használják. A kertben két tenispálya, röplabda-, kézilabda-, és kosárlabdapálya is van. (Ősszel és tavasszal a testnevelés órákat leginkább a kertben tartják.)

A gimnázium ének- és zenekara, csakúgy, mint sportcsapata egyre több sikert ér el.

Mivel plébániánkoz közel esik ez az iskola, sokan járnak ide, például Csurgai Juli, Gesztes Vanda, Kelemen Dávid, Kelemen Anita, Walter Piró és Zavaros Ádám.

Andrási Ágnes
4. osztályos tanuló

Beszámoló a képviselőtestület februári üléséről

Ilyen lett volna templomunk, ha a történelem nem szól közbe

Márton atya az elmúlt időszakból az Apór-szobor avatását, újságunk, a Felsőkrisztina megjelenését és sikerét emelte ki. Az idej „Szállást keres a Szent Család” lánccal, hasonlóan a tavalyihoz, jól sikerült. A cserkészek által hozott betlehemi lángot idén többen vitték el, igény van rá. Hála Istennek egyre több gyerek jár a diákmisére.

Horváth Lászlóné ismertette az 1997. évi zárszámadás főösszegeit.

Kovács Ádám, a számvizsgáló bizottság tagja felvetette, hogy az emberekben keveredik az adó 1%-a és az egyházközségi hozzájárulás ajánlott 1%-a. Erre jó lenne felhívni a figyelmet. A jelenlegi papi fizetéseket megszegyenítően alacsonynak tartja.

Ezt követően Füredi Ivánné, a Karitászcsoport vezetője számolt be munkájukról. Elmondta, hogy jól alakul az együttműködés a többi egyházzal. A Karitászcsoport pénzforgalma 454.000,-Ft volt, ebből csak a karácsonyi vásár 62.000,-Ft-ot tett ki.

Márton atya kérte a képviselőtestületet, hogy a nagyszombati szertartáson és a körmeneten egységesen vegyen részt.

Káldy Gyula, Szauer Tibor és Müller Ferenc építészeti koncepciót készített a templom bővítésére. Szükséges lenne egy nagyobb sekrestye, egy közösségi ház és kiépíthető lenne egy urnatemető is. Bemutatta az eddig elkészült rajzokat és számítógépes modelleket.

Következő testületi ülésünk időpontja május 8.

Müller Ferenc.

„Keresztény Magyarországot akartam, mert csak annak van jövője”

Hamarosan kézhez kapjuk a kopogtató-cédulákat. Elkezdődik a verseny a különböző pártok között bizalmunkért, voksainkért. Nagy a felelősségünk, jó döntést kell hoznunk. Ismét jól kell választanunk, amiben eddig a mi környékünkön, a XII. kerületben nem is volt hiba. Keresztény szellemiségű országgyűlési képviselőt küldhettünk mindkét alkalommal a parlamentbe. Kerületünk polgárainak többségét ezideig nem lehetett félrevezetni. Reméljük, hogy most is így lesz. Az a fontos, hogy minél többen elmenjünk szavazni, mert ha nem ezt tesszük, azok esélyét növeljük, akik ugyan kevesebben vannak, de fegyelmezettebbek, saját vélt érdekeik képviselőjében következetesebbek nálunk.

Ma nehezebb helyzetben van a keresztény-nemzeti oldal, mint a korábbi parlamenti választások alkalmával. Egyrészt megosztottabbak vagyunk, másrészt a média hatalmas és monolitikus tömbként bombázza a társadalmat üzeneteivel. Az egyik ilyen üzenet, hogy bármely pártra adhatjuk szavazatunkat, mert mindegyiknek van „hívó tagozata”. A másik, hogy a választások kimenetele már szinte eldőlt, a szocialisták győzelme biztosra vehető. A harmadik pedig, hogy a kis pártokra nem érdemes szavazni, mert azoknak kevés az esélyük a parlamentbe való bejutásra, s ezért a rájuk adott szavazatok a nagy pártokat fogják erősíteni. S van még egy negyedik üzenete is a sajtónak, és pedig hogy létezik szalonképes, európai, és létezik nem kívánatos ellenzék. Ez utóbbiak közé tartozik a sajtó szerint természetesen a konzervatív értékeket következetesen képviselő keresztény nemzeti oldal. Vagyis azt sugallják, hogy csak a baloldal, vagy a liberalizmus között lehet választani, más lehetőség nincs.

Menjünk el szavazni, s beszéljük rá a bizonytalankodókat is. Hiszen most dől el, hogy az ezredfordulón, Szent István trónra lépésének millenniumán és Krisztus születésének 2000. évfordulóján lesz e keresztény szellemiségű, vagyis emberközpontú politizálás ebben az országban, vagy a totális diktatúra marxista, nemzetietlen évtizedei után hosszú távra berendezkedhetünk a totális kapitalizmus szintén nemzetietlen és embertelen világára.

**Szent Márton,
könyörögi érettünk!**

Célunk, hogy Magyarország egymásért élő, és ne egymás ellenében érvényesülő emberek közössége legyen, a kiegyensúlyozott családok s a tisztességes boldogulás hazája, hogy igazi szolidaritáson alapuló piacgazdaság működjön ebben az országban. A szociális igazságosságot következetesen képviselő kormányra van szükségünk. Mi Krisztustól, és nem Marxtól tanultuk, hogy a munkás méltó a maga bérére, hogy

égbekiáltó bűn a munkás bérének igazságtalan visszatartása. A mi értékeink kétezer évesek, azonosak azzal, amelyeket a kereszténység mindig is hirdetett s aminek megvalósítására mindig is törekedett. Mi nem pusztán haszonelvű érdekek, hanem örök értékek alapján szeretnénk alakítani hazánk jövőjét. Alapelvünk, hogy ne tégy másokkal olyat, ami fordított esetben téged bántana. Olyan pártokat támogassunk, amelyek szintén ezt tartják fontosnak.

Az egyház szociális tanítása az együttérzést, a segítségnyújtást, az együttgondolkodást, a gyengék a hatalmasok kényétől való megóvását várja el a közhatalom gyakorlóitól, a politikusoktól. A mi eszmerendszerünkönél nincs igazabb, nincs magasabb. Az egyház szociális tanítása nem azt hirdeti, hogy mindent szabad, amit az egyén meg tud tenni, hanem azt, hogy szabad minden, ami más és más érdekét nem sérti, ami másnak sem lelki, sem testi ártalmára nincsen.

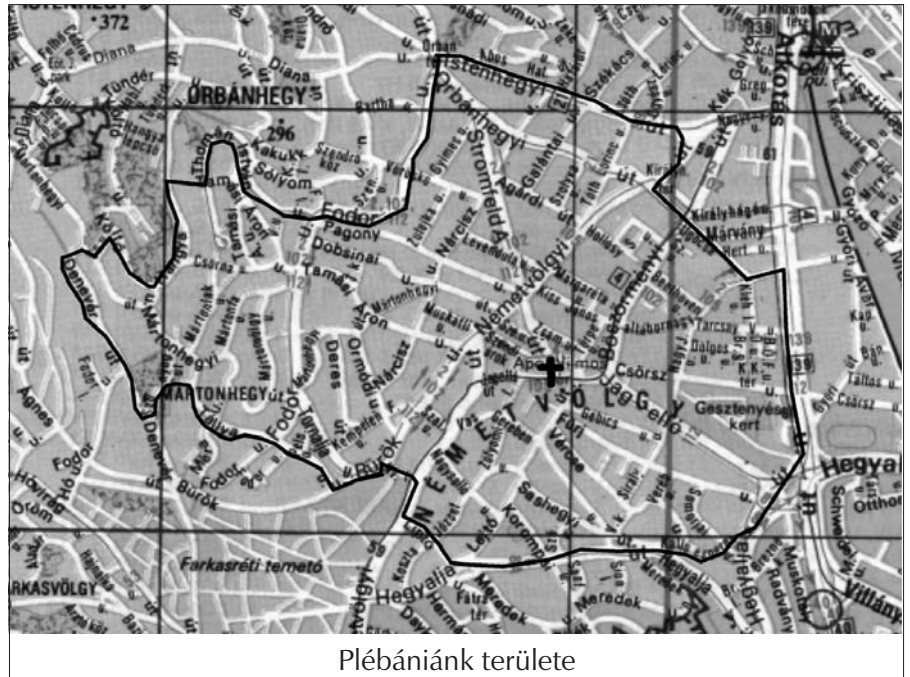
A kereszténység ezer esztendőn keresztül minden ellenkező törekvés ellenére eltéríthetetlenül összekapcsolódott a magyarsággal. Már első, szent királyunkról feljegyezte a krónikás: „Élete minden percében úgy viselkedett, mintha a következőben Isten ítélőszéke elé kellene állnia.” Emlékezetes az is, amit megboldogult miniszterelnökünk halálos ágyáról üzent: „Keresztény Magyarországot akartam, mert csak annak van jövője.”

Ezt akarják mindenáron és minden eszközzel megakadályozni. Ne hagyjuk! Végző soron rajtunk múlik! Négy évente egyszer van lehetőségünk érdemben befolyásolni az ország életét. Tegyük meg a tőlünk telhető! Magunkért, nemzetünkért és gyermekeinkért!

Egyházközségi hozzájárulás - Egyházi adó

Plébániánk költségvetése két alapvető forrásból áll. Egyrészt a templompénztárból, amely a perselyekbe gyűjtött pénzből fedezi a templomi költségeket, mint a fűtés, a világítás, a gyertyák és ostyák ára stb., másrészt az ettől független egyházközségi kasszából. Ez utóbbi a hívek önkéntes befizetéseiből, az ún. egyházközségi hozzájárulásból, régi nevén egyházi adóból áll, ami az egyházközség fenntartását hivatott szolgálni: a papok, a világi alkalmazottak fizetését és azok járulékait, a plébánia épületének fenntartási költségeit (biztosítás, fűtés, telefon, stb. ...).

A Magyar Katolikus Püspöki Kar ajánlása az egyházközségi hozzájárulás összegét az éves nettó jövedelem 1 %-ában határozta meg. Sajnos az elmúlt évek befizetései ennek csak töredékét tették ki. Az életszínvonal romlásával mindannyiunk anyagi gondjai megszorodtak, de szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a plébánia és a templom fenntartása közös ügyünk, amiért áldozatokat is vállalunk kell, lelkiismeretünk és lehetőségeink szerint.

Plébániánk területe

Kérjük, hogy az egyházközség fenntartására szánt pénzt ne névtelen adományként a perselybe tegyék, hanem a sekrestyében, az irodában vagy pénzbeszedőinken keresztül nyugta ellenében fizessék.

Az első számunkban megjelent utcafelosztást pontosítva közöljük mindkét adóbeszedő munkatársunk fényképét és a hozzájuk tartozó területet. Kérjük, fogadják őket bizalommal.

Erős Sándor körzete:

Agárdi u.
Apor Vilmos tér
Beck Ödön Fülöp u.
Beethoven u.
Csonka u. 2-6.
Csorna u.
Csörsz u. 29-57., 10-18.
Denevér u. 13-tól és 52-től
Galántai u.
Hangya u. 20/a-30.
Kernstok Károly tér
Királyhágó tér 5-10.
Költő u. 35/a-37., 42.
Levendula u.
Liptó u. 2-14.
Margaréta u.
Méra u. (számozás nélkül)

Németvölgyi út 22-72., 1-55.
Orbánhegyi u.
Stromfeld Aurél u.
Szalánci u.
Szánkó u.
Szendi árok
Szendi u.
Szolyva u.
Szúnyogh út (számozás nélkül)
Tamás köz
Tóth Lőrinc u. 27-43., 18-40.
Törpe u.
Vadgalamb u.
Zsámbéki u.

Páli Imre körzete:

Alkotás u 39/a-83,
Böszörményiút 13-37., 16-46.
Brassai Sámuel u.
Bürök u. 1-57., 2-34.
Deres u.
Derkovits u.
Dobsinai u.
Dolgos u.
Fodor u. 39-83., 2/a-78.
Fűrj u.
Gébcis u.
Gyimes u.
Hegyalja út 45., 95-121.
Hollósy Simon u.
Istenhegyi út 2-40/b
Jagelló út 1-15., 10-52
Kálló esperes u.

Kempelen Farkas u.
Kiss János altb. u. 25-59., 22-88.
Kléh István u.
Korompai u. 1-13., 2-18.
Kosza József u. 1-39., 2-30.
Lejtő u.
Mártonhegyi út 13/b-67., 10-60.
Mártonfa u., Mártonlak u.
Mártonvölgy u.
Muskáti u.
Nagy Jenő u.
Nagysalló u.
Nárcisz u.
Németvölgyi út 74-112., 57-97.
Ormódi u.
Pagony u.
Pelsőc u.
Sashegyi u.
Sirály u.
Somorjai u. 1-17., 2-16.
Szoboszlai u.
Tamási Áron u.
Tartsay Vilmos u.
Tállya u. 1-19.
Thomán István u. (páros oldal)
Tornalja u.
Ugocsa u. (páros oldal)
Vas Gereben u.
Veréb u.
Vércse köz, Vércse u.
Vöröskő u. 1-15., 2-14.
Zólyomi lépcső
Zulejka u.

1984 óta segítem a plébánia munkáját, mint adószedő. Dr. Nagy Imre plébános úr kért meg erre a feladatra. Szeretek az emberekkel találkozni, kapcsolatot teremteni, beszélgetni velük, bár sokszor erre alig jut idő és toladó sem akarok lenni. Az elmúlt 14 évben komoly változáson ment át a kerület is, a közbiztonság, romlásával egyre több kapu van zárva, sokan zárkózottabbak és érthetően bizalmatlanabbak lettek. Ezzel a rövid bemutatkozással szeretném az ő bizalmukat is megszerezni.

Nem vagyunk egyformák

Az érdekesebb történetek közül néhány: egy úr hosszú éveken keresztül rendszeresen fizette a hozzájárulást, majd 1990-ben közölte, hogy nem fizet. „Miért?” - kérdeztem. „Megbukott a kommunista rendszer, eddig titkolni kellett az adakozást, azért adtam, most, hogy mindez már szabadon tehető, többet nem adok.” Voltak sokan, akik félelemből vagy más ok miatt nevük elhallgatását kérték. Néhányan megsértődtek,

megharagudtak az egyházra, panaszaiikkal hozzám fordultak.

Szomorúan tapasztalom, hogy az egyházközség lakossága is egyre idősebb lesz. Sok idős erején felül adakozik, de hol van a fiatalság? Sajnos gyakori példa, hogy bár 2-3 kereső „gyermek” is lakik egy fedél alatt, csak a szülők fizetnek egyházközségi hozzájárulást.

Végül szeretném megköszönni a magam nevében is a hívők bőkezű adakozását.

Tisztelettel:

Páli Imre

Ahogy egy „gólya” látja a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karát

Felkérést kaptam, hogy írjak néhány sort benyomásaimról, amelyeket az első - sikeresen lezárt - félévben szereztem. Az élmények száma nagy, épp ezért kiemelek közülük néhány sajátosat, érdekesebbet.

Bár az utazás az egyetemre és vissza naponta átlagosan 3 és fél órát vesz igénybe, némileg kárpótol az, hogy a vonat az intézmény saját vasútállomására fut be. Ez persze csak tréfa, világos, hogy nem ez az egyetlen dolog, amiért érdemes - legalább egyszer - kilátogatni a piliscsabai campusba. Ugyanis a hosszú út végén magával ragadó látvány fogad. Gyönyörű környezetben gyönyörű új épületek emelkednek. Bár néhol még fellelhetők az egykori szovjet laktanya nyomai, reményeink szerint ezeket is hamarosan a Makovecz Stúdió által tervezett létesítmények váltják fel.

Dr. Maróth Miklós dékán nevéhez számos strukturális átalakítás fűződik. Az intézmény vezetése során ügyel arra, hogy a képzés egyszerre feleljen meg napjaink követelményeinek és a célként kitűzött konzervatív értékeknek.

Néhány szót a vizsgázásról és az oktatásról. Az a tény, hogy a

hallgatóknak kötelező két szakot vinni, már önmagában nagy erőpróba. Az ezekhez hozzájövő kötelező és az esetleges csatolt tárgyak csak növelik a hallgatók terhelését. Így egy hallgatónak félév végén kb. 10-12 vizsgát kell letennie. (Ismerek olyat, akinek most 14-et kellett!) Az előadások színvonala általában elég jó. Mindenhol található kiemelkedő tanáregyenységek, akik elképesztő tudásukkal irányt mutatnak a hallgatóknak. Ezt számos - más szakra járó - ismerősöm elbeszélése alapján állítom. Az egyetem számos nemzetközi kapcsolattal rendelkezik, így lehetőséget nyílik külföldi ösztöndíjak elnyerésére is.

Van azonban két dolog, amely igencsak nem tetszik a hallgatóknak. Az egyik az egyetem felszereltségének kérdése. Megértjük, hogy fejlesztésre minimális pénz jut, mindazonáltal elkésztő, hogy például a kommunikáció szak összesen egy videolejátszóval rendelkezik, számottevő filmanyag nélkül vagy akár az, hogy egy szeminárium-sorozatért kellett törölni, mert a tanárnak nem tudtak fizetést adni. A másik probléma az információval való ellátottság hiánya. Nem létező, vagy hamis tájékoztatások között

lavírozunk nap mint nap. A tanszékvezető sokszor nem tud arról, amiről a titkárság felvilágosítást ad. Ez utóbbiról pedig szinte bizonyosan kiderül, hogy tévedés. Elképzelhetetlen, hogy az a valami későbbiekben is változatlan maradjon.. Ez igen súlyos problémákhoz vezetett már eddig is. Reméljük ezek csak múló gondok és a jövőben változásokat fog hozni.

Sokakat érdekel, hogy miben áll az egyetem katolikus jellege. Eddigi ismereteim alapján a következőket mondhatom: egyrészt minden hallgatót érintenek bizonyos kötelező tárgyak, amelyek között például Ó- és Újszövetség-ismeret is található. Másrészt némely szak oktatásának módjában is megfigyelhető a katolikus jelleg. A szociológia tipikusan ilyen. Lelkészség is működik az egyetemen, amely számos programot kínál akár azoknak, akik támaszt keresnek, akár azoknak, akik csak érdeklődők.

Ennyit fért ebbe a cikkbe fél év benyomásaiból. Aki kíváncsi a részletekre, keresse a különböző tájékoztató kiadványokat.

Mózes Zoltán
(I. C. évf. hallgató)

Liturgikus naptár

A **nagyböjt** - szent Negyvennap-hamvazószerdától nagyszombatig tart. Egyházunk liturgiájában régi idők óta a húsvét előkészületi ideje. Üdvőtörténetünk legjelentősebb eseményét, Jézus Krisztus megváltó halálát és feltámadását ünnepeljük húsvétkor. Nagy kegyelme lelkünket évről-évre megújítva Istenhez, üdvösségünkhöz közelebb emeli. Ehhez méltó előkészületre van szükségünk.

A nagyböjt liturgiája nap mint nap két fontos dologra emlékeztet bennünket.

a, A keresztény, Krisztus szerinti élet nem lehetséges testi, evilági vágyaink korlátozása nélkül. Aki nem tagadja meg önmagát és nem veszi fel keresztjét, nem méltó Jézushoz. A lélek felemelkedéséhez, az igazi szabadságához és a kegyelemmel való töltekezéséhez le kell oldja magáról a testi, az evilági vágyak nehezekeit. Erre szolgál a böjt, az önmegtagadás. Kétségtelenül nehéz és bukásoktól sem mentes keresztút-járás ez, de előttünk halad Mesterünk. Az Ő példája segít és erősít, garantálja a célba érést. „*Per crucem ad lucem*” - keresztutat járva jutunk el a húsvét dicsőségébe.

b, Krisztus áldozata lebeg szemünk előtt a szent időszakban. Ő „*szertetett engem, önmagát adta értem*” (Gal 2,21). Lehet-e, szabad-e viszonzás nélkül hagyni a szeretet? Az Egyház buzdít bennünket arra, hogy életünk elkerülhetetlen s önként vállalt keresztjeit ajánljuk fel és egyesítsük Krisztus áldozatával. A lelki megtisztulás útján, vele egyesülve lesz áldozatunk kedves a Mennyei Atya előtt. „*Amilyen bőven részesedünk Krisztus szenvedésében, olyan bőven árad*

ránk Krisztus által a vigasztalás is” (2Kor1,5)

Nagyböjt első napján, **hamvazószerdán** szentelt hamut hint fejünkre az Egyház. Igazi bűnbánatra hangol minket ez a szertartás: jelzi, hogy testi valóságunk vágyaival és örömeivel mulandó: alig maroknyi hamu marad belőle. Le kell vetnünk a régi embert vágyaival együtt. Ki kell söpörni lelkünkől a bűn salakját, hogy megtisztulván befogadói lehessünk a Jézus drága vére árán megszerzett kegyelemnek.

A keresztény ember egész életét átfogó lelki a test, a világ és a gonosz lélek elleni küzdelme tükröződik a nagyböjti liturgiában. E küzdelemben nem vagyunk egyedül: ha Istenhez kiáltunk segítségért s az értünk szenvedő Jézusra fordítjuk tekintetünket, akkor erőt és bizalmat kapunk az előrehaladáshoz.

Virágvasárnapal kezdődik a nagyhét. Jézus diadalmasan bevonul Jeruzsálembe, de tudja, hogy megváltó művének beteljesítéséhez s a húsvét diadalához a keserves keresztúton és a kereszthalálon át vezet az út.

A **szent három nap** zárja a nagyböjti időt.

Nagycsütörtök az utolsó vacsora emléknappja. Jézus halála előestéjén megmutatja végtelen szeretetét: megalapítja az Oltáriszentséget, a legegyszerűbb emberi táplálék, a kenyér és a bor színe alatt saját magát adja apostolain keresztül Egyházának. „*Nem hagylok árván titeket*”- mondja. Csodálatos műve s benne Ő személyesen örökre köztünk marad.

Nagypéntek a krisztusi dráma csúcspontja: „*beteljesedett*” a nagy

mű. Krisztus megalázta magát a halálig s ezáltal győzött egyszer s mindenkorra. A siralomvölgyből kaput nyitott az életre. „*Ima summis*” - a mélybe szállva és alázkodva a legmagasabbra jutott s juttatja azokat is, akik keresztjével egyesítik saját keresztjüket. „*Si compatimur et conglorificamur*” - ha együtt szenvedünk, vele együtt részesülünk a dicsőségben is.

A nagyböjt időszakában mindössze két jelentősebb ünnepet ül és ajánl figyelmünkbe az Egyház:

Március 19. **Szent József**, Jézus nevelőatyja és a Szent Család gondviselőjének ünnepe. Csendes, háttérben meghúzódó személyéről keveset beszél a Szentírás. Ebből azonban egyértelműen kiviláglik: a Gondviselés szándékából és rendeléséből óriási szerep jutott számára Isten megváltó tervének megvalósításában.

Amiként Jézusnak „*gondviselő földi őre*” volt, Jézus titokzatos teste, az Egyház is őt tekinti oltalmazójának, fő patrónusának s ehhez méltón ünnepli őt.

Március 25. **Gyümölcsoltó Boldogasszony** ünnepe. Jézus szüzi fogantatásának hírüladását ünnepeljük e napon. A végtelen hatalmú Isten elküldi Fiát, hogy emberré legyen s végrehajtsa a megváltás művét. Irgalmas szívének nagy művére Mária - a mi nevünkben is - igennel felel. „*Legyen nekem a te igéd szerint.*”

E szentírási rész és az ünnep figyelmeztessen bennünket arra, hogy Isten határtalan úgy lesz bennünk hatékony, ha szavainkkal, kereszt-vállaló, bűnbánó életünkkel mi is igennel válaszolunk hívására.

Schimmer József

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

I. évfolyam, 3. szám 1998.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Müller Ferenc, Schimmer József, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteket, észrevételeiket, várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba.